

## WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Izabela Komarzewska

Protokolant - Monika Krajewska

w obecności prokuratora Elżbiety Korwell

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2014 roku

sprawy **G. B.**, syna W. i A. z domu D. urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2011 roku w sprawie **III K 26/11** za czyn popełniony w dniu 11 września 2010 roku z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 2 i § 6 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony nieustalonego dnia na przełomie lipca i sierpnia 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniach 4 sierpnia 2010 roku, 11 sierpnia 2010 roku, 11 września 2010 roku i 12 września 2010 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;
2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 maja 2011 roku w sprawie **XV K 449/11** za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2011 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniach 28 stycznia 2011 roku i dwa czyny popełnione w dniu 2 lutego 2011 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na mocy art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 14 marca 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;
3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 8 lutego 2013 roku w sprawie **XV K 1029/12** za czyny popełnione w dniach 29 czerwca 2011 roku, 5 września 2011 roku, 16 września 2011 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7 lipca 2011 roku z art. 270 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora;
4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2013 roku w sprawie

**VII K 1083/12** za czyny popełnione w dniu 3 sierpnia 2012 roku i 14 sierpnia 2012 roku przy zastosowaniu art. 91 § 2 k.k. z art. 288 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2013 roku w sprawie **XVK 1803/12** za czyn popełniony w dniu 15 września 2012 roku z art. 281 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie **VII K 620/13** za czyn popełniony w dniu 13 października 2012 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2014 roku w sprawie **VII K 1224/12** za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 193 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 158 § 1 k.k., za czyn popełniony w dniu 7 sierpnia 2012 roku z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 3 grudnia 2012 roku z art. 190 § 1 k.k. na karę

6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 3 grudnia 2012 roku z art. 157 § 2 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7.08.2012 roku do dnia 10.08.2012 roku przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

### **orzeka**

I. Na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu **G. B.** kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **XVK 1029/12, VII K 1083/12, XVK 1803/12, VII K 620/13 oraz VII K 1224/12** i orzeka wobec niego karę łączną **6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** lat pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie **VII K 1224/12** od dnia 7.08.2012 roku do dnia 10.08.2012 oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

III. W pozostałej części wyroki jednostkowe pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 17 § 1 pkt 7) k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie połączenia do wyroku łącznego kar wymierzonych wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach **III K 26/11 oraz** Sądu Rejonowego w Białymstoku **XVK 449/11.**

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **A. G.** tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) w tym kwotę 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT;

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

**Sygn. akt III K 137/14**

## **UZASADNIENIE**

G. B. został skazany następującymi wyrokami:

8. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2011 roku w sprawie

**III K 26/11** za czyn popełniony w dniu 11 września 2010 roku z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 2 i § 6 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony nieustalonego dnia na przełomie lipca i sierpnia 2010 roku z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniach 4 sierpnia 2010 roku,

11 sierpnia 2010 roku, 11 września 2010 roku i 12 września 2010 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę

8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

9. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 maja 2011 roku w sprawie **XV K 449/11** za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2011 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę

10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniach

28 stycznia 2011 roku i dwa czyny popełnione w dniu 2 lutego 2011 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na mocy art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 14 marca 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

10. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 8 lutego 2013 roku w sprawie **XV K 1029/12** za czyny popełnione w dniach 29 czerwca 2011 roku, 5 września 2011 roku,

16 września 2011 roku przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. z art. 270 § 1 k.k. na karę

1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7 lipca 2011 roku z art. 270 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora;

11. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2013 roku w sprawie

**VII K 1083/12** za czyny popełnione w dniu 3 sierpnia 2012 roku i 14 sierpnia 2012 roku przy zastosowaniu art. 91 § 2 k.k. z art. 288 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2013 roku w sprawie

**XV K 1803/12** za czyn popełniony w dniu 15 września 2012 roku z art. 281 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie

**VII K 620/13** za czyn popełniony w dniu 13 października 2012 roku z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

14. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2014 roku w sprawie

**VII K 1224/12** za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 193 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 158 § 1 k.k., za czyn popełniony w dniu 7 sierpnia 2012 roku z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 6 sierpnia 2012 roku z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 3 grudnia 2012 roku z art. 190 § 1 k.k. na karę

6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 3 grudnia 2012 roku z art. 157 § 2 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary

pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7.08.2012 roku do dnia 10.08.2012 roku przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i „złagodzenie kary łącznej”. Wskazał, że stara się być „grzeczny” i od 6 miesięcy nie był karany dyscyplinarnie. Podkreślił swój młody wiek. Wskazał również, że chce się zmienić, być przy swoich dzieciach, podjąć pracę i „żyć jak przykładowy obywatel RP”.

### **Sąd zważył co następuje:**

Wniosek skazanego G. B. o wydanie wyroku łącznego zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. Ten przepis zaś stanowi, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

W przedmiotowej sprawie pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym G. B. był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z **dnia 18 marca 2011 roku** wydany w sprawie o sygnaturze akt **III K 26/11**. Przed wydaniem tego wyroku G. B. popełnił przestępstwo – w dniu 26 stycznia 2011 roku, oraz ciąg przestępstw w dniach 28 stycznia 2011 roku i 2 lutego 2011 roku – za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XV K 449/11. Kary wymierzone we wskazanych sprawach Sąd Okręgowy w Białymstoku połączył wyrokiem łącznym z dnia 13 sierpnia 2013 roku kary w sprawie III K 99/13 (zmienionym przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 10 grudnia 2013 roku w sprawie II Aka 221/13) i wymierzył karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Kolejne przestępstwa skazany popełnił już po wydaniu wyroku w sprawie III K 26/11 i kary za nie wymierzone nie podlegały łączeniu do wskazanej wyżej kary łącznej.

Tym samym nie było podstaw do wzruszenia wskazanego powyżej wyroku łącznego i postępowanie w zakresie kar wymierzonych w sprawach III K 26/11 oraz XV K 449/11 należało umorzyć (punkt IV wyroku).

Kolejnym chronologicznie wyrokiem skazującym był wyrok zapadły w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku **XV K 1029/12** w dniu **8 lutego 2013** roku. Z karą wymierzoną tym wyrokiem podlegały łączeniu kary wymierzone G. B. we wszystkich pozostałych sprawach bowiem wszystkie przestępstwa skazany popełnił przed dniem 8 lutego 2013 roku:

- w sprawie VII K 1083/12 – w dniu 3 sierpnia 2012 roku i w dniu 14 sierpnia 2012 roku,
- w sprawie XV K 1803/12 – w dniu 15 września 2012 roku,
- w sprawie VII K 620/13 – w dniu 13 października 2012 roku,
- w sprawie VII 1224/12 – w dniu 6 sierpnia 2012 roku.

Przy wymierzaniu kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze, iż wymiar kary łącznej pozbawienia wolności powinien, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 86 § 1 k.k., zawierać się w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych do ich sumy.

Sąd orzekając o karze łącznej pozbawienia wolności zdecydował o zastosowaniu mieszanej zasady asperacji i określił jej rozmiar na 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia.

Przy wymiarze kary Sąd miał wzgląd na zasadę wyrażoną przez Sąd Najwyższy zgodnie z którą „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione”.

Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem” (wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r.,

II AKa 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20).

Sąd Okręgowy skrupulatnie zbadał te relacje i stwierdził, że związek czasowy był dość bliski – skazany popełnił przestępstwa we wskazanych sprawach na przestrzeni kilkunastu miesięcy w okresie od czerwca 2011 roku do października 2012 roku, choć odstęp czasowy między poszczególnymi czynami zabronionymi był nawet 11 - miesięczny. Natomiast związek przedmiotowy był znacznie luźniejszy, bowiem przestępstwa naruszały różne dobra chronione prawem – były skierowane przeciw mieniu (art. 281 kk, art. 288 § 1 kk, art. 280 § 1 kk), ale też przeciw wiarygodności dokumentów (art. 270 § 1 kk), przeciw życiu i zdrowiu (art. 158 § 1 kk, art. 157 § 2 kk), przeciw wolności (art. 193 kk, art. 190 § 1 kk).

Zatem badany związek czasowo – przedmiotowy przestępstw popełnionych przez skazanego przemawia przeciw zastosowaniu zasady absorpcji. Ponadto przy wymiarze kary łącznej nie sposób pominąć życiowo racjonalnej argumentacji Sądu Najwyższego wyrażającej się w stanowisku, że za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż kara wynikająca z dyrektywy pełnej absorpcji przemawia fakt popełnienia przez skazanego więcej niż dwóch przestępstw, co w orzecznictwie uznawane jest za istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/2001, Prok. i Pr. 2002/4 poz. 26).

Istotne znaczenie przy wymiarze kar łącznych ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę – poprzez pryzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych - kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach (tak M. Szewczyk, glosa do uchwały SN z dnia 20.01.2005 roku, I KZP 30/04).

Podkreślić jednocześnie należy, iż przy wymiarze skazanemu kary łącznej istotne znaczenie mają jego właściwości i warunki osobiste.

Z opinii o skazanym wynika, że jego zachowanie w jednostce penitencjarnej jest oceniane jak przeciętne. G. B. odbywa karę w systemie zwykłym bowiem nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania. Był zarówno karany dyscyplinarnie jak i nagradzany za względów wychowawczych. Nie deklaruje przynależności do struktur nieformalnych grypsujących. Ma dobre relacje w innymi skazanymi. W stosunku do przełożonych jest regulaminowy i zdyscyplinowany. Wycofał się z programu nauczania. Jest uzależniony od środków odurzających. Zadania związane z uzależnieniem w ramach Indywidualnego Programu Terapeutycznego realizował właściwie. Deklaruje krytyczny stosunek do przestępstw.

W ocenie dyrektora jednostki penitencjarnej, w której skazany przebywa na chwilę obecną prognoza penitencjarna w stosunku do skazanego jest umiarkowana.

Powyższe okoliczności świadczą, iż cele kary w zakresie resocjalizacji sprawcy nie zostały jeszcze osiągnięte i przemawiają, w ocenie Sądu, przeciw zastosowaniu zasady absorpcji.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż zastosowanie całkowitej zasady absorpcji w przedmiotowej sprawie klóciłoby się ze społecznym poczuciem sprawiedliwości. Działanie takie stanowiłoby w rzeczy samej działanie przeciwko wymogom prewencji indywidualnej i ogólnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy zaś w pozostałym zakresie pozostawił wyroki podlegające łączeniu do odrębnego wykonania.

Na poczet kar łącznych zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz jego trudną sytuację materialną, Sąd na mocy art.624 § 1 k.p.k. zwolnił go od kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.